

cerede Medlem fra Middelfart (Monrad), en Udtalelse, som jeg glemte at tage op, da jeg forrige Gang havde Ordet. Det cerede Medlem syntes ikke om, at Flertallet havde foreslaet, at Præstens Tilstedeværelse paa Henrettelsesstedet skulde være afhængig af den Dømtes Ønske. Jeg maa først henlede Opmærksomheden paa, at det, der her er Tale om, jo alene er den Geistliges Tilstedeværelse og Virksomhed paa selve Henrettelsespladsen, medens der jo slet ikke er lagt Hindringer ivoien for, at Præsten kan fortsætte sin Virksomhed overfor den Dømsfælde indtil det Sidste ligesom hidtil. Han kan tilbageholde ham, om man saa vil, saa længe som han anser det for tjenligt og hensigtsmæssigt, inden han træder frem paa Henrettelsespladsen. Spørgsmaalet er alene om, hvad der skal foregaa der. Nu har det forekommet Udvalgets Flertal, at hvis det Tilfælde skulde indtræffe, at den Dødsdømte ikke ønskede Præstens Nærværelse, fordi han ikke samstemmede med ham — det er jo meget vel tænkeligt, at den Dødsdømte slet ikke tror paa de Verdomme, som Præsten foreholder ham — saa vilde der være noget Antødeligt i, at Præsten ikke desto mindre skulde kunne paatvinge sig den Dødsdømte i hans sidste Dieblkke. Derfor have vi ment, at det var forsvareligt at betinge, ikke Præstens Berettigelse til at være tilstede, thi der er jo Tngen, der forhindrer ham i at være tilstede, ligesaa vel som alle Andre, men hans Forpligtelse til officielt at være tilstede paa Henrettelsespladsen af, at denne Nærværelse er i Overensstemmelse med den Dømtes Ønske. Naar det fremdeles er tilføjet: „uden at der dog paa selve Henrettelsespladsen maa holdes nogen Tale eller yderligere Formaning eller Forberedelse til Døden finde Sted“, saa har man ganske vist ikke — det tror jeg at turde sige — dermed tænkt paa at ville forhindre, at Præsten i sidste Dieblkk kunde trøste den Dødsdømte og hviste ham baade et trøstende og formanende Ord i Dret, men det, man har villet forhindre, er, at Præsten, maaffe meget imod den Dødsdømtes Ønske, paa selve Henrettelsespladsen i sidste Dieblkk skulde træde frem og holde en længere Tale, Katekisation eller deslige. Det forudsættes naturligvis, at den paaagældende Geistlige vilde gjøre noget Saadant i den bedste Mening, i den bedste Haadsigt, men det udelukker jo ikke, at han maaffe af misforstaaet Tjenesteiver kunde træde op paa en Maade, som vilde være den Dødsdømte meget imod, og som maaffe endog derfor kunde fremkalde ligefrem forargelige Optrin. Det hedder i Kirkeritualet om Præsten, at Præsten skal paa Retterstedet

forblive hos ham, tale til ham, læse og bede med ham, indtil han er henrettet. Det forekommer mig, at i disse Ord indeholdes ikke nogen Opfordring for Præsten til at holde egentlig Formaningstale eller foretage Katekisation eller deslige paa Retterstedet, men ikke desto mindre viser Erfaringen jo, at det ialtfald er blevet opfattet af enkelte Præster saaledes, og derfor har Flertallet troet, at naar man overhovedet vil give Lovbestemmelser om, hvem der skal og maa være tilstede paa Retterstedet, man da ogsaa bør give Bestemmelse om, at Præsten vel maa ledsage den Dødsdømte, nok maa bede med ham og trøste ham ved sin Nærværelse, men nogen Formaningstale eller deslige maa Præsten ikke holde. Om iøvrigt maaffe de Ord, der skulde udtrykke denne Tanke, i en eller anden Henseende kunde vedigeres anderledes, derpaa skal jeg ikke indlade mig. Det har kun været mig om at gjøre at faae det til at staa klart, hvad Udvalget i den Henseende har ment. — Hermed skal jeg altsaa for mit Bedkommende afflutte denne Debat og bede cerede Medlemmer at opfatte det saaledes, at Vedtagelsen af Mindretallets Indstilling blive det Samme som, at man tillige vedtager, at Henrettelser fremdeles skulde ske offentlig. Den Henvisning, som nu er fremkommen om muligvis endnu een Forandring i Straffelovens § 10, tror jeg ikke, man kan sætte videre Lid til. Hvis Mindretallets Indstilling skulde blive forkastet, foreligger Flertallets Indstilling. Jeg forudsætter, at hvis Flertallets Indstilling bliver vedtagen, der da maa meget hurtigt af den høiterede Formand blive givet Veilighed til at indbringe et særligt Lovforslag her i Thinget. Jeg har allerede bemærket, hvad det cerede Medlem for Aalborg Amts 1te Valgkreds (Suel) udtalte, at hvis Flertallets Indstilling skulde blive vedtagen, vil der være Overledning for Udvalget til at tage under Overveielse mellem 2den og 3die Behandling, om man ikke for yderligere Sikkerhed skulde betinge Lovforslaget om forandret Affattelse af Straffelovens § 10 af, at der tillige blev vedtaget en særlig Lov, der nærmere ordnede, hvem der skal og maa være tilstede ved Henrettelsen og navnlig fjernede ogsaa den Indvending fra det cerede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, at hvis Flertallets Forslag vedtages, saa er den hemmelige Henrettelse dermed slaaet fast.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Savenius): Jeg har ifinde at stemme for Flertallets Vædringsforslag, men just derfor finder jeg mig dog foranlediget til at gjøre en Bemærkning ligeover-